

Aqqalu C. Jerimiassen

FM 2022/52

Atassut

23. Maj 2022

Forslag til forespørgselsdebat om, hvem er grønlandere – hvad vi forstår ved grønlandsk identitet?

(Naleraq's medlemmer af Inatsisartut)

I 1906 ledte Mahatma Gandhi afbrændingen af dokumentationen for at man er af Indisk etnicitet som en demonstration.

Da man i 1933 i Tyskland bestemte sig for at fordele folk gennem etnicitet mistede jøderne deres nationalitet, og tyskerne fik en arisk pas. Da krigen sluttede i 1945 var mere 50 millioner civile blevet dræbt, og man mener at totalt set var der 85 millioner blevet dræbt. Konfliktens baggrund var nationalitet, etnicitet, race, identitet samt religion, som kostede millionvis af menneskers liv.

I 1948 vandt National Party valget i Sydafrika, og Apartheid blev etableret, og der blev adskillelse mellem forskellige etniciteter og man fik en dokumentation på baggrund af race. Der blev bestemt hvem der tilhørte hvilken etnicitet man tilhører og hvilke rettigheder man havde gennem et pas. Nogle fik mere magt gennem dette pas gennem etnicitet.

I 1965 fik en hvid minoritets gruppe magten i Rhodesia og en ny stat blev annonceret ud til verden, og der blev etnisk adskillelse, og magten blev givet kun til den ene gruppe.

I 1980 gik Rhodesia i opløsning og det nye land Zimbabwe opstod med Robert Mugabe som statsleder. Nationalismen hærgede, og det blev starten på en hævnstøgt på baggrund af race. "Hvide" grupper i befolkningen "forsvandt" på mystisk vis, og man vendte det blinde øje til fra regeringen.

I 1994 begyndte de to forskellige grupper Hutu og Tutsi at føre krig mod hinanden i Rwanda, de to grupper i landet havde haft deres etnicitet i deres pas i mange år i samme land. På 100 dage blev 500-800.000 af dem der havde Tutsi nationalitet udryddet, mænd, kvinder, børn og ældre.

I 1994 havde man i Sydafrika for første gang valg uden at gøre forskel på etnicitet. Vi ved alle at Nelson Mandela før ikke kunne stille op på baggrund af race, han havde i mange år været fængslet for at kæmpe for at gøre op med raceadskillelsen. Han blev valgt som præsident og sagde følgende ord på dagen han tiltrådte embedet: " Ingen skal nogensinde igen opleve undertrykkelse i dette smukke land." Sådan kan man direkte oversætte det.

Tydlig er hans budskab om at det ikke længere skal handle om hvilken hudfarve man har i en nation, og om hvem man er, så skal man have samme vilkår. Det skal heller ikke handle om genetik, eller om det ydre, om religion. Han samlede hele befolkningen som landsfæller.

Sådan indleder vi vores indlæg med en længere tekst fra Atassut.

Budskabet er, når man begynder at inddele folk med hvem, hvad, hvordan og hvor, så sker der splittelse, og historien viser de horrible eksempler på det.

Selvom dem der har lavet overskriften på denne debatindlæg ikke har onde hensigter, så kan vi fra Atassut sige at dem der har lavet overskriften, havde under radiodebatten om selvsamme emne, svært ved at forklare emnet. De kunne heller ikke forklare hvad emnet kan bruges til, derfor er det ikke for sjovt at vi har vores tvivl og utryghed, om hvad man kan bruge det ovenstående overskrift til.

Selvom forslagstilleren ikke har splittelse i sinde under begrundelsen, så er der en stor risiko for misforståelse af emnet, og stor risiko for splittelse blandt befolkningen, foruroligende at det kunne skabe had til medmennesker.

Vi stiller ikke spørgsmålstejn til Selvstyreloven fra Atassut, vi respektere den og står bag den som noget der beskytter befolkningen her i landet.

Vores identitet er i vores hjerte, det kan ingen sætte på noget dokument, for vi ved selv hvem vi er.

Et punkt her er svær er at vende det blinde øje til. Når man begynder at tale om statsdannelse, så at man også begynder at tale om de oprindelige folk, som kan forvråde debatten.

Som eksempel kan man også nævne i dette forespørgselsdebat, at folk som er betegnet som det oprindelige folk i USA, native americans, samt Inuit i Canada. Vi forstår fuldt ud at de har brug for beskyttelse af de oprindelige folks rettigheder. De er en minoritet i deres eget, og de har desværre ikke samme muligheder for en statsdannelse som vi har i Grønland.

Vi har her i Grønland ingen reservater, vi har også majoriteten i vores eget land. Og når man blot går ud af døren vil 90-95% af de folk man møder tale grønlandsk.

I vores Selvstyrelov har vi allerede retten til selv at bestemme hvornår vi vil være selvstændige og vi kan stemme om det når vi vil. Man kan ikke løbe fra ansvaret om at vores fremtiden og arbejdet ligger i vores egne hænder. Hvis folk stemmer ja, og 16 af Inatsisartut stemmer for, så kan vi nå dertil.

Hvem du er, hvem jeg er, og hvem vedkommende er, det er noget som er personligt. Det er ikke noget som vi skal prøve at dokumentere og adskille folk på den måde.

For mig er en grønlander nødvendigvis ikke noget der kan bestemmes ved at måle hvor meget grønlander man er rent genetisk. Det var heller ikke noget som forslagstillerne kunne svare på i radio debatten, selvom forslagsstilleren gang på gang nævner at det handler om genetik. For mig er grønlander en der føler sig grønlandsk og bor her i landet, uden at gøre forskel på hudfarve eller

religion. Hvis vedkommende taler grønlandsk, dansk eller engelsk, hvis man føler sig herboende, så er vedkommende vores landsfælle.

Når man ser på vores vestlige naboer og samerne i Skandinavien, så kan man vist godt sige at de har god grund til at se op til os da vi ligger på et meget solidt grund ift. vores rettigheder og vores egne ansvarsområder. De nævnte folk er minoriteter i eget land, og det er højst nødvendigt og gode muligheder for dem at skulle bruge de oprindelige folks rettigheder.

Det er slet ikke tilfældet her i Grønland, når man føler sig koloniseret, og giver skylden på andre er det en følelse man har.

Vi har her i Grønland et kæmpe ansvar selv på langt de fleste ansvarsområder. Og det er os Inatsisartut medlemmer som lovgiver på store dele af de områder, som har virkning i vores tilværelse. Staten har ikke lov til at sige hvad vi skal og hvad vi ikke skal.

Med et håb om at dette ikke skal give anledning til stor splittelse i befolkningen, og lad os samarbejde uanset hvilket sprog og uanset etnicitet.

Som borgere og som folk vil vi stadigvæk gerne stå stærkere. Det kan vist ingen sige imod. Når vi så taler om et mere selvåren folk så bør vi ikke behandles særligt, tværtimod bør behandles som alle andre folk. Ingen der har flere eller mindre rettigheder.

Historien har vist at nationalisme kan føre til katastrofer. Det er også derfor FN blev etableret efter 2. verdenskrig for at ingen skal behandles anderledes. I takt med globaliseringen og en international trend med mere lighed, så er vi i Grønland i gang med det modsatte. Lad os være verdensborgere, og vise at vi ligesom er alle andre.